

DOKUMENTACE ZÁVĚREČNÉ PRÁCE

VYSOKÉ UČENÍ TECHNICKÉ V BRNĚ

BRNO UNIVERSITY OF TECHNOLOGY

FAKULTA VÝTVARNÝCH UMĚNÍ

FACULTY OF FINE ARTS

ATELIÉR TĚLOVÉHO DESIGNU

BODY DESIGN STUDIO

NEWKUS - SÁRA A BÁRA

NEWKUS - SARA AND BARA

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

BACHELOR'S THESIS

AUTOR PRÁCE

AUTHOR

Sara Wollasch

VEDOUCÍ PRÁCE

SUPERVISOR

doc.Mgr.A Lenka Klodová, Ph.D.

BRNO 2021

OBSAH DOKUMENTACE:

TEXTOVÁ ČÁST	s. 4-13
OBRAZOVÁ ČÁST	s. 14-16

TEXTOVÁ ČÁST

NEWkus- Sára a Bára: Žít s námi, ne vedle nás.

Předkládaná bakalářská práce se zabývá uměleckou skupinou NEWkus (dále jen Nk) a její existencí jako tělesa společně žijícího, sebe prožívajícího a sama sebe chápajícího. Skupina se ocitá a pracuje v reálném prostředí současnosti (tj. ve veřejném prostoru nezávisle na institucích). Díky různým situacím, které si skupina ne vždy sama nastavuje, zkoumá vztahy, které se stále mění, vyvíjejí a různě deformují. Nachází tak řeč, která umožňuje uskutečňovat díla v jejich fyzické podobě. Při tom ohledává mnoho otázek, souvisejících se snahou chápat různé pozice při hledání rukopisu. Zároveň tak nestranně může a nemusí pokládat i vlastní existenciální otázku, zda to, jak se Nk uskutečňuje skrze závěrečnou práci Sary Wollasch a Barbory Smékalové, lze brát jenom jako další mezník ve vývoji skupiny.

Obsahem naší závěrečné práce, jak je již výše zmíněno, se stává uskupení Nk, zkušenosti s ním, jeho metody spolupráce a vlastní forma jeho práce s estetikou, prostorem a veřejností. Díky vývoji situace kolem Covid-19 a s tím spojenými restrikcemi dospělo uskupení Nk k vnímání spolupráce a jejich forem v daleko širším kontextu a nových možnostech, se kterými se Nk ještě nesetkal.

NEWkus je umělecká skupina, která se skládá z genderově nevyvážené dvojice Sary Wollasch a Barbory Smékalové. Uskupení se začalo pomalu na sebe poutat již v roce 2016. Postupně začalo stavět na společných názorech a potřebách urychleně se odkazovat na aktuální dění a reflektovat ho uměleckým jazykem. Svým prvním dílem *Kanál Demokracie*, 2016¹ odstartovalo svou spolupráci. K přechodu od náhodného dua k přiznanému uskupení došlo v momentě, kdy se začal projevovat chtíč vytrvat, který nebyl součástí pouze tehdejšího čerstvého adolescentního represivního období boje a vzdoru umělkyně.

¹ Reakce na jednání pana prezidenta vůči údajné nominaci p. Braddyho, který byl dle oficiálních dezinformací mylně kontaktován. Jeho možné ocenění se mělo odložit na později...

Obě aktérky se časem stávají diskutérkami a tím i opěrnými body sami pro sebe. Nelze se však vůči sobě jen vymezovat a uměle bojovat jak v krátkodobém, tak i v dlouhodobém zaměření. V dlouhodobějším fokusu se společně s genderem nabízí otázka feministického a feminního umění a zařazení do těchto škatulek. Záměrně si Nk vybírá termín (pokud je to nezbytné) feminní, jelikož jeho aktivita nesměřuje zásadně k feministickému aktivismu, ale v mnoha dílech spíše k aktivismu jakožto samostatnému termínu. Pokud však chceme spolupráci definovat v širším kontextu, nabízí se propojení s hashtagy² případně keywords, pod kterými se může skrývat více, než by znamenaly všeobecné termíny. (*u Nk př. skupina, spolupráce, intimní realismus...*) K popisu lze využít i synonymizace slov. Nejen vzhledem k této práci je nutno připomenout jako určující i duálnost doby, ve které se Nk nachází. Jedná se o období jejich vstupu do dospělosti, spojené s koncem generace Z a nástupem generace mileniálů, kdy jsou obě skupiny v konfliktu v přístupu ke společnosti, politice i technologiím a jsou tak součástí nového historického obratu. Nahlížím na tyto pozdní "Y" jako na děti překlenovacích, za kterými se táhne experimentální pokrok. Zároveň lze tak cítit střet zájmu při zkoušení a ohmatávání bytí od starších generací k těm novým.

Tyto termíny doplňují a rámuji vnímání prostředí, ve kterém tvoříme, komunikujeme a žijeme. Realizace jako komplet se nedají tematizovat jedním směrem, postupem, nebo časem, ale stále se v ní objevuje mozaika pohledů, zátěží a potřeb. Objevují se tak ojedinělá díla nejen performativního rázu, která se dají od sebe odlišit, ale mají stále společného jmenovatele - NEWkus. Volí podobné přístupy jako Kateřina Šedá³, která subtilně spojuje témata sociálního, společenského a kulturního rázu s širokou škálou technik a postupů. Práce Nk vždy (bezvýhradně) jsou však výsledkem shody v diskusi a společného úsilí každé z členek uskupení a tak vytváří specifický rukopis. S podobnými specifiky rukopisu se setkáváme například i u Jiřího Surůvky⁴, který do mnoha svých děl

² Hashtag. *Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. San Francisco (CA): Wikimedia Foundation, 2001- [cit. 2021-5-19]. Dostupné z: <https://cs.wikipedia.org/wiki/Hashtag>

³ *Kateřina Šedá* [online]. [cit. 2021-5-18]. Dostupné z: <https://www.katerinaseda.cz/>

⁴ Jiří Surůvka. *Https://www.artlist.cz* [online]. Praha: Centrum pro současné umění Praha, o.p.s [cit. 2021-5-18]. Dostupné z: <https://www.artlist.cz/jiri-suruvka-1171/>

promítá společenskou agendu a zároveň svou osobnost a důvtip. Můžeme spekulovat nad různým vnímáním hranic zábavy, trapnosti či bagatelizace témat. Můžeme si klást otázky nad potřebami podobné komunikace, která vychází z české nátury nebo je pouze důsledkem důvtipu či mentality konkrétního umělce. Tuto polohu můžeme sledovat hlavně u starší generace, která se pro nás stává velkou inspirací. Jsme jí tak mnohem blíže, než se může v dnešní zrychlené době zdát.

Postupně svým bytím na tomto světě přecházíme z devadesátých let do nového tisíciletí a ostentativně opouštíme pubertu společnosti se přirozeně pokoušíme překlenout i ta již zkušená desátá léta nového století. Nk je v rámci tohoto pohledu dítětem překlenovacího období a mnohdy se ocitá na neustálém pomezí postmoderních přístupů předešlé generace a současného jazyka umění. Předešlá specifická situace, těsně navazující na postkomunistické období devadesátých a nultých let, začíná formovat multižánrové skupiny ohledávající společnou politiku - jak pro sebe sama, tak pro své okolí. Ta však postupně mizí z aktivního focusu a je na nějakou dobu nahrazována individuálními činnostmi. V začátcích působení Nk, jsme se v naší zemi setkávaly pouze s malou základnou umělců, tvořících formou umění akce (natož vyslovujících se k podobným tématům, či ve dvojici nebo struktuře skupiny) jako čistým aktem a ne pouze jako doplňkem umělecké činnosti. Bylo tak přirozeně nevyhnutelné spíše rychlé setkání a propojení s generací “zkušenějších” umělců, než se zástupci své vlastní generační kategorie.

PŘÍBĚH - PROSTOR - PERFORMANCE

Rozsah práce Nk a jeho přístup k dílu je standardně vázán na okamžité rozpoložení a na situaci, do které jsou aktéři aktuálně vrženi. Ať už je to vymezení dané open call výzvou, pozvánkou do galerijního programu, nebo jde o pouhé životní omezení, či veřejnou situaci, na kterou je potřeba adekvátně reagovat. Někdy (ne vždy) musí být reakce formou okamžité odpovědi, jako se to stalo při útoku na Chán Šajchún v roce 2017, kdy po rychlé rešerši situace a

nastudování problematiky z mnoha zdrojů Nk do 24 hodin ochotně vstoupil s akcí *Syria Ambulance*⁵ do veřejného prostoru, aby informoval aktivním pohybem o dění a otevřel tak veřejnou diskusi⁶. Druhým příkladem může být happening *Snídaně na náplavce*⁷, kdy měl Nk jenom několik dnů na seznámením se s prostorem, okolím a politikou města a poté vytvořil site specific dílo jako sociokulturní odpověď.

V tomto chápání rozdílnosti situací, do kterých jsme uváděny, a velké schopnosti se zpětně přizpůsobit nacházíme již známky vývoje naznačující budoucí podobu závěrečné práce, která tedy začala mnohem dřív, než bylo původně námi vnímáno. Při pandemii, když nastal první lockdown, se objevil první mezník, důležitý pro vývoj spolupráce a dalšího fungování Nk. Byly jím online platformy a hledání komunikačních toků, které nebyly tak hojně využívány v našich končinách.

PRVNÍ MEZNÍK: v rámci online výstavy Ateliéru Tělového Designu FaVU byl Nk vytvořen výstavní projekt s názvem *Lámání chleba*. Tento projekt zprostředkoval naše pocity z prostředí vězení a pracoval s tematikou chleba. Chléb byl vnímán jako objekt multivýznamově - sebeprojekce, kulturní či teologické otázky, znak bohatství a chudoby. Projekt byl rozdělen na dvě části. První, kde jsme ohledávali pomocí chleba naše prostory, ve kterých žijeme, a uvědomovali si naše limity. Druhou částí bylo vytvoření objektů, které na sebe navazovaly, aniž by byl znám rozměr. Takto byl objekt A + B zapečen v chlebu a odeslán jakožto pokus o vysvobození dalších umělců z jejich "vězení". Navazujeme tak na agendu mail artu, hojně využívaného za minulého režimu,

⁵ "Hledání posledních raněných, plynové masky, nic víc. Setkáváme se s pár dětmi, přeživšími. Informujeme kolemjdoucí, kteří o útoku nic netuší. Setkáváme se u orloje v 11:00, symbolicky, 24h po druhém útoku. Verze jsou různé. Rok a půl po Alepu se historie opakuje v Chán Šajchūn 4. dubna 2017 v 5:30, o 5 a půl hodin později pak Illib. Primární útok na civilisty, později nemocnici, bezelstný boj moci a pseudo-velmoci, pro mnohé se poslední naděje na život ve svobodě rozplynula v neviditelném toxickém oblaku." *NEWkus*. Syria Ambulance. Brno, 2017

⁶ Vyvážení veřejné diskuse s divákem a přímé střetnutí se stává hlavním středobodem aktivistických prací ve veřejném prostoru, v podání Nk, jehož hypotéza je to, že narušit člověku tok myšlenek, či ho binárně ovlivnit byt i na jednu sekundu, je zásadní

⁷ Performance završující residenci v Plzni v rámci Anonymous Art. Tato práce, je inspirována notoricky známou malbou *Snídaně v trávě*, jejíž příběh *NEWkus* posunuje a přetavuje, reaguje na dosavadní poznání prostředí města jejich osobností a lokální politické situace.

který reflektoval i naše pocity z náhle ukradené svobody, která nám byla zdánlivě celoživotně dopřávána.

DRUHÝ MEZNÍK: plánovaná klauzurní práce 001-002-003⁸ v rámci plánovaného postupu při realizaci finální podoby závěrečné práce. V té době nečekanou zprávou o pozitivě na Covid byl Nk uvězněn v bydlišti Barbory. Tímto byla původní práce narušena a musela být přizpůsobena situaci. Tyto extrémní podmínky byly velkou zkouškou nejen pro obě aktérky, ale také pro jejich partnery. Zážitek extrémního narušení vztahů se pro mne postupně stal upozaděným faktorem díla, který plánovaně vyústil ve strohou analýzu “akčních prací” Nk od roku 2017.

TŘETÍ MEZNÍK: námi stanovený plán práce na závěrečné formě opět narušila pandemická situace a její opatření. Zde se naše práce opět ohýbá, a nenápadně se do ní vklíní odkaz pandemie, aniž by se jednalo o záměr. Není však hlavním nosníkem, ale doprovodným faktorem. Díky narušení původního plánu nás směřoval k novým cestám. Dovoluje rozvíjet předešlé zkušenosti a původní myšlenky posunout na rozdílnou úroveň. Dává možnost definovat si pojmy jako spolupráce, společné soužití, mezilidské vztahy a každodenní život. Neopírá se však tímto k, v poslední době oblíbenému, fenoménu krize, ani jej nepotřebuje skloňovat, či dávat horlivě do kontextu jako synonymum.

Skupina se pokouší o plné pracovní nasazení v domácím prostředí, na které je odkázána. Přijímá tak výzvu k postupnému hledání sama sebe a navazuje tak na princip fluidnosti uskupení. Hned také aktivně a vcelku intuitivně zapojuje své partnery, kteří mohou být v zpětném pohledu bráni za pasivní členy uskupení. Partneři, běžně fungující pro doplňkové a podpůrné práce např. focení, doprava, instalace, v rámci pandemií vynucené stínohry, se nám však vykreslují jako jasná a nedílná součást, v tomto případě téměř

⁸ “Klauzurní práce byla analýzou 36 performance a happeningů, které byly znázorněny v grafech. Tyto grafy byly tvořeny stěžejními body, které jsou zobrazovány často např. formou binárního kódu. V návaznosti na to byl vytvořen graf, který byl použit pro vytvoření 3 performance. Porotě byly představeny grafy a tabulky, jí byla vybrána jedna a na žádost provedena. Výsledkem experimentu byla definice deformující performance, kdy nelze spoléhat pouze na binární zápis a nelze použít jednotku, jejíž výpovědní hodnotou není subjektivní pohled a prožitek. Z toho tak plyne, že každá práce musí obsahovat všechny znaky a tedy není možno docílit jednoty v pohledu na použití slov “dokonalé” či “typické”.

stěžejní jednotka, pro fungování naší skupiny. Bez nich si po letech neumíme představit svou existenci a až zpětně rozeznáváme důležitost jejich role.

Uvědomujeme si, jak důležitý je tento fakt nejen pro diplomovou práci.

Vytahujeme tento stín na odív s ohledem na aktivitu a podíl na spoluautorství.

Práci bych pro lepší čitelnost a orientaci ráda členila na základní fáze nesoucí příběhy, které nemusí být na první pohled viditelné, ale v rámci závěru se stanou zásadním naplněním závěrečné prezentace.

PRVNÍ FÁZE

Naše společná závěrečná práce, přirozeně navazující na předchozí, začíná imaginárním setkáním - prvním rande. V době volného pohybu pouze v rámci obce tedy dvaceti kilometrovou túrou po městě, ve kterém žijeme. Vzdálenost byla určena tak, aby se obě aktérky mohly setkat, bylo-li by to legálně možné, v polovině cesty mezi jejich příbytky. Obě jsou oblečené co nejlépe a nachystány se vzájemně zaujmout. Tato práce by sa dala připodobnit k práci Mariny Abramovič a Ulaye The Lovers: *Great Wall Walk* (1988)⁹, která vedla k zániku spolupráce. V našem případě šlo spíše o resuscitaci v rámci dané situace. Jednalo se však o emotivní a niternou práci, s odkazem k nemožnosti se sejít v jedné linii, ale stejně tak projít stejnou zkušeností v rámci Nk.

Z bojového deníku Nk:

“V naivní představě o čistotě práce nad jednoduchým zadáním se setkáváme víceméně po pár kilometrech, jak s fyzickými, tak psychickými limity každé z nás. Bára zdatně a odhodlaně zvládá zkoumat své trasy v rámci malé vesnice, ale hladoví a tahá se se psy. Vyčerpání v posledních kilometrech je velké, ale je odhodlaná trasu pokořit, navzdory nástrahám v podobě sousedů s nechápavými dotazy. Saře výkon narušuje nevhodná obuv, která po 10 kilometrech vytváří tak velké puchýře, že ji musí být partnerem dovezena vhodnější obuv. Po

⁹ Marina Abramovic and Ulay – The Great Wall Walk. *WALKING ARTISTS* [online]. 2018 [cit. 2021-5-19]. Dostupné z: <http://walkingartists.altervista.org/marina-abramovic-and-ulya-the-great-wall-walk/>

většinu trasy není schopna se ani najít v rámci toho, že vlastní blbostí - aby vypadala ve městě co nejlépe - utrpěla fyzickou újmu."

DRUHÁ FÁZE

Na První fázi přímo navazuje "týden řízeného života". Každá z nás má od té druhé hodinový plán na celý den, který musí dodržet. Týká se věcí běžného života, ale také kontaktu s okolím, komunikace na sociálních sítích, uměleckých aktivit, zájmů, reflektování a zapojení se do politického a společenského dění, ať už mluvíme o politice vysoké, či fakultní. Všechny harmonogramy počítají s fyzickým i psychickým stavem aktérky i jejího okolí. Také pracují se znalostí jejich vztahů, školních a pracovních povinností, zájmů, potřeb a přání. Některé jsou v rámci týdne naplňovány, jiné upravovány či omezovány. Okolí o těchto aktivitách není možné informovat, pokud na důvod nezvyklého jednání autorky samo nepřijde. V rámci týdne vznikají vtipné i paradoxní situace. Účastnice jsou nuceny k mnoha úvahám, které vedou k poznání a pochopení sebe sama, své kolegyně, vztahů atp.

Z bojového deníku Nk:

"Uvědomujeme si to, kým jsme, to co nás na sobě vzájemně štve. Tohle byla možnost to trochu změnit, ukázat té druhé směr, ale také ji pochopit, ponořit se do hloubi, jelikož postupem času nás osobní život od sebe odděluje a vidíme pouze naše nedostatky. Ty můžeme vyzdvihovat, upozadit či je změnit k větší produktivitě jednotlivce, skupiny i páru. Obě předepsaly časový plán pro každý den. Saru na Baře štve neschopnost věnovat se vlastní osobě, svému rozvoji, tvorbě. Baru opačně na Saře štve nedostatečná péče o své okolí, neschopnost úklidu a věnovat se svému partnerovi. Hned v prvním zadání pro následovný den bylo jasně vidět, o co každé jde. Vzhledem k tomu, že partneři nebyli informováni, nastalo mnoho humorných situací, kdy Bářin partner Pavel Báru v nucené klidové ezo fázi akutně následoval po celé zahradě, jelikož se potřeboval vypovídat. Opačně v příkladu Sary nepřipadalo jejímu partnerovi Dominikovi nic moc divné. Zvykl si na každodenní excesy typu půlnoční cvičení jógy nebo tančení Labutího jezera při loučení. Při zjištění, že se jednalo o několikadenní performance, se svěřil s tím, že si myslel, že konečně vyhrál nad egem Sary ve věšení

prádla, a překvapilo je, že úkol z Bářiny strany zněl: "Nechat se poučit o věšení prádla".

TŘETÍ FÁZE

V rámci nově nabyté možnosti hledání spolupráce, či zastoupení jednotlivých autorek Nk jejich partnery, naskytla se možnost využít k pokusu právě je a pokusit se v domácím prostředí zrekonstruovat jednu z performance, která byla uskupením Nk realizována v minulosti. Jedná se o performanci *Sen*¹⁰, která vznikla v začátcích pandemie v roce 2020 na Festivalu nahých forem 6¹¹. Tato byla totiž vyhodnocena jako pro NEWkus nejtýpější.

Z bojového deníku Nk:

"Práci jsme nevybraly náhodně. Vyšla jako nejlepší a z našeho pohledu by mohla být i zvládnutelná našimi partnery, kteří víceméně dobrovolně tento pokus podstoupí. Vzhledem k omezením musíme improvizovat jak s materiálem podle toho, který máme doma k dispozici, tak i s prostorem. Partneři dobrovolně přijali pozici té druhé a taky, navzdory faktu, že performanci neviděli, ji díky bodům zvládli napodobit. Občas se však do realizace promítá jejich lidskost. Ať už Dominikův smích a neschopnost se přetvařovat, tak Pavlova teatrálnost a neschopnost obětovat pivo jeho vylitím. Nedílnou součástí celé práce se stávají psy, kteří laxe prostě prochází celým obrazem."

ČTVRTÁ FÁZE

Fyzická akce: setkání Sary a Bary uzavírající kruh opsaný od prvního nefyzického setkání obou umělkyní NEWkusu. O vytvoření performance byli požádáni jejich partneři, aby navrhli umělkyním setkání na míru, tentokrát v reálném čase. Nebyly jim kladené žádné zásadní mantinely. Setkání partnerů online vyústilo v environmentální happening v duchu populárního videa

¹⁰ Sen. FNAF: Festival Of Naked Forms [online]. [cit. 2021-5-19]. Dostupné z: <http://fnaf.fun/prispevky/53-sen>

¹¹ Festival OF Naked Forms 6. FNAF: Festival Of Naked Forms [online]. [cit. 2021-5-19]. Dostupné z: <http://fnaf.fun/rocnik/10-fnaf-6>

“Omlouváme se všem mužům”, připomínající velmi pokřivený guerilla gardening.

Z bojového deníku Nk:

*“Mám dojem, že pro naše partnery to byla trochu satisfakce za to, co si s námi musí protrpět, a tak trochu jsme z toho i cítili, že se konečně všichni vzájemně chápeme. Konečně mohli proniknout trochu hlouběji a cítit se jako relevantní členové, ne jako závozníci. Jsem úplně v pohodě přesto, že jsem v té zimě venku měla trpět v lodičkách v břídlíkovém lomu při vytváření *cca 10-ti metrového kosočtverce z kamenů nacházejících se v okolí. Ale to, že jsem se jim nakonec měla ještě omluvit, bylo peklo. Ještěže jsme to skládali hodinu a já mohla kouřit, přebrat si myšlenky, jinak bych mu reálně za tohle natáhla... Alespoň je už chápu. Jaké to musí být s námi utrpení.”*

ZÁVĚREČNÁ FÁZE

Závěr celého pracovního přístupu vyústil v potřebu vytvořit si svůj prostor. Vzájemná potřeba Nk a závislost sama na sobě vyjadřuje celistvost, která vystoupila během úvah o demonstraci prostorů, ve kterých jsme byli nuceni žít a pracovat. To jsou naše domovy. Odklonění od původního návrhu vytvořit reálný pokoj pro Nk eskalovalo až do varianty fluidního paravanu, kterým může být záměr naplněn a který může být také dle potřeby dále recyklovatelný. Tento prostor je možno chápat a využívat několika způsoby: jako instalaci pro sebe a za sebe, nebo jako scénu pro akci. V rámci závěrečné práce stále zůstáváme u vyjádření estetiky domácího prostředí. Prostor by měl být rozdělen na dvě poloviny. Ty by měly vyjadřovat osobnost každé z akterek.¹² Nalezení společné cesty a vytvoření tohoto pracovního prostředí nám otevírá další možnosti. Pro zážitek subjektivně prostor vnímat jako bezpečný, také stavět na přenosných (recyklovatelných) figurách a ujistit se o výpovědní hodnotě jazyka, na který NEWkus přišel. Nemá se jednat o něco, co by připomínalo šapitó či cirkus, jen homogenně modelovat a uzpůsobovat místo pro realizaci NK a zároveň tím jemně manipulovat pohled diváka. A konečně také otevírat si cestu pro další

¹² “Sara, která názorově zastává klasičtější formy umění a niterně skloňuje své obdivy spíše k umělcům s jemným humorem a jistou vážností jako je Roi Vaara, Tomáš Ruller nebo mentální Jurgen Klauke. Bára která vytváří energii čerpané od harmonické Anny Mendiety, ohledávající Cindy Sherman až po inspirace excentrickými umělkyněmi jako jsou Darina Alster a Kateřina Olivová.”

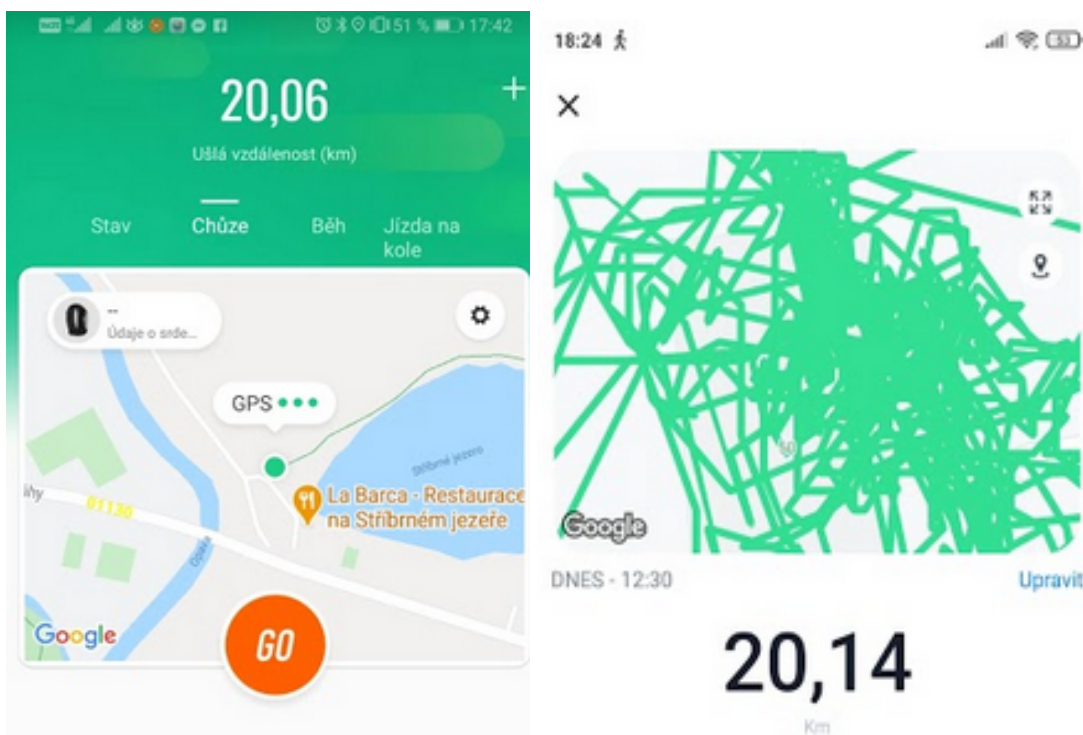
možnosti zkoumání práce a rozvoje v budoucnu.

Velkou příležitost vidíme ve vlastnictví tohoto prostoru, v jeho rozmanité funkčnosti a mnohonásobném využití. Jedná se tak velikostně o protipól Galerie v peněženke.¹³, zde však nedochází ke kritice nezávislých galerií jako v případě GvP.

Během období pro obhajoby bakalářských a diplomových prací proběhne festival shrnující spolupráci Nk a jeho partnerů, kterému příhodně přisuzujeme název *Dny NEWkusu*. Do programu festivalu se tedy promítne všechna energie a také zkušenosti, kterými si Nk prošlo nejen za Covid-19 situace, kdy muselo hledat své já, ale také co pro sebe zaznamenalo za poslední 4 roky. Nalezení společné cesty a vytvoření tohoto pracovního prostředí nám otevírá další možnosti. Pro teď již šestičlennou skupinu.

¹³ LUPÍNKOVÁ, Martina. Galerie, které nikdy nezavírají: Výkladní skříně současného nekomerčního umění. *Http://artikl.org* [online]. 31. 12. 2012 [cit. 2021-5-17]. Dostupné z: <http://artikl.org/vizualni/galerie-ktre-nikdy-nezaviraji-vykladni-skrine-soucasneho-nekomercniho-umeni>

OBRAZOVÁ ČÁST

(záznam chůze Prvního setkání, Fáze 1, levo Sara, pravo Bára)

(záznam happeningu Omlouváme se všem mužům, Fáze 4, levo Bára, pravo Sara)

(záznamy úkolů Řízeného života, Fáze 2)

(záznam reprodukce performance Sen, Fáze 3, Nahoře Bára a Pavel, dole Sara a Dominik)